

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-id71f043f1-c8b2-4f8b-bb83-9c694904bbdf.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

»Christenhed« - Verdens Frelser.

Dersom en Mand fE her i Landet, en Mand født her i Landet, af christelige Forældre, døbt som Barn, confirmeret - dersom han for Alvor fik den Idee, for Alvor at opkaste det Spørgsmaal, om han ogsaa virkelig var Christen: saa vilde Indtrykket, det frembragte paa omtrent hele Befolkningen være dette, at de bona fide tænkte som saa: den Mand er noget nær gal.

Alene heraf beviser jeg, at Christendommen ikke mere er til, idetmindste ikke i »Christenhed«, men at det er en afskyelig Løgn med denne Tale om et christent Folk : en Samling af Xstne, som ikke engang have en Anelse om hvad det er at være Christen.

Men man har aldeles omdannet hele det nye Testamentes Xstd.

I det nye T. fremtræder Xstus henvender sig til Msk., indbyder Alle siger til hver Enkelt: vil Du frelses. Nu derimod har man faaet lavet et nonsentialsk Dogma om, at Christus frelser Slægten. Dette er Sludder. Ja, jeg maatte sige, at, om Xstus end havde villet det, det formaade han ikke. »Slægt« er nemlig just Fordærvsens Bestemmelse, og at frelses er just at frelses ud af Slægt. Ved Slægt kan jeg tilhøre den fordærvede Slægt, men i Kraft af Slægt kan jeg ikke frelses, ei heller, naar jeg frelses, frelses jeg ind i Slægt.

Men man har faaet det at være Xsten gjort omtrent til eenstydigt med det at være Msk.; man er ikke langt fra at antage, at Xstne avle Christne. Og saaledes har man overalt anbragt Slægtens Kategorie, derved degraderet Individerne til Exemplarer, og saa ogsaa aabnet Veien for et jordisk lystigt og fornøieligt Liv, som Exemplarer kunne føre det.

Formodentlig hænger det ogsaa sammen med denne Theorie om Xstus som Slægtens Frelser, at Taknemlighedens Pathos for sin Frelse er aldeles afskaffet. Oprindeligen var det saaledes: Individet, den Enkelte, forstod, at hans Frelse havde kostet Jesu Liv og Død. Hvilken Pathos! Saa hvilede hans Taknemlighed heller ikke, førend han til Tak havde bragt sit Liv til Offer. Men naar Frelsens Omsætning gaaer for sig i saa uhyre Partier, hele Slægten disse Millioner Millioner: saa falder formodentlig denne Passus, og det bliver vel allerede meget om hver Enkelt en passant siger Tak. Istedetfor hiin christelig[e] Pathos indtræder saa en Analogie til hvad Marks-Subscription eller 4 ß⁵ Subscription er.

O, det er et Dyb af Nonsens. Og disse forbandede Præster, som benytte sig af dette, for at faae de 1000

Levebrød istand, og for til godt Kjøb at være en sjelden alvorlig Christen.

Inden man faaer Mskene purret ud af dette! Det har for det sandselige Msk. noget saa forførerisk ved sig denne Betyggethed at tilhøre et christent Folk, hvor vi alle ere Xstne. Christeligt er naturligviis denne Sikkerhed »ligerviis som Huset bygget paa skøren lis«, men dermed er Mskene ikke vækkede.

#